

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndc/7/2018
Identifikačné číslo spisu:	7216218443
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7216218443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Poštovej banky, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovaným 1/ D. H., trvale bytom v P. a 2/ H. H., trvale bytom v R., o zaplatenie 11 236,06 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24Csp/50/2018, takto

rozhodol:

Prejednanie sporu Okresného súdu Košice II sp. zn. 24Csp/50/2018 p r i k a z u j e Okresnému súdu Nové Zámky.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II predložil 20. júna 2018 spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného 2/ na prikázanie sporu Okresnému súdu Nové Zámky z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Žalovaný 2/ svoj návrh odôvodnil tým, že má trvalé bydlisko v obvode Okresného súdu Nové Zámky, po rozvode manželstva so žalovanou 1/ sa stará o ich štyri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti jemu a žalovaná 1/ je právoplatne odsúdená pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči deťom. Poukázal na to, že zúčastňovať sa pojednávani v Košiciach je pre neho spojené s vysokými nákladmi, ktoré sú pri jeho zárobku a neprispievaní žalovanou 1/ na výživu detí finančne neúnosné, pričom on nemá žiadnu osobu, ktorej by počas jeho neprítomnosti pri ceste do Košíc mohol zveriť starostlivosť o deti. Zdôraznil, že prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti a hospodárnosti konania nebude na ujmu ani žalobkyni, pretože ani ona sama nemá sídlo v Košiciach, ale v Bratislave.

2. Žalobkyňa ani žalovaná 1/ sa k návrhu nevyjadrili.

3. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na prejednanie návrhu na prikázanie sporu inému súdu, keďže práve on je súdom najbližšie spoločne nadriadeným súdu aktuálne prejednávajúcemu spor a tomu súdu, ktorému by mal byť spor podľa návrhu žalovaného 2/ prikázaný (§ 39 ods. 3 C. s. p.) po prejednaní veci bez pojednávania (§ 438 ods. 1 a 177 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh možno

považovať za dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. spor možno prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj (okrem nutného prikázania pre vylúčenie sudcov súdu majúceho inak spor prejednať a rozhodnúť) z dôvodu vhodnosti.

5. Predpokladom prikázania sporu inému súdu podľa práve odcitovaného zákonného ustanovenia je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu ide aj o prelom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvanej v ustanovení § 36 ods. 2 C. s. p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne, miestne i kauzálne príslušnými, je zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku, a aby sa sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C. s. p., hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu sporu i pomerov strán, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Nie zanedbateľný význam pri posudzovaní dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla má i stanovisko ostatných strán.

7. Špecifiká prípadu v prejednávaní veci podľa názoru najvyššieho súdu navrhovanú delegáciu odôvodňujú. Podľa ustanovenia § 37 C. s. p., ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa v tomto prípade žalovala dve fyzické osoby, ktoré mali v rozhodnom čase miesto trvalého pobytu v dvoch odlišných okresoch (Košice II a Nové Zámky). Žalobkyňa si využitím práva výberu jedného z dvoch miestne príslušných súdov vybrala na prejednanie veci Okresný súd Košice II (podľa všeobecnej miestnej príslušnosti danej trvalým pobytom žalovanej 1/ - tu por. § 13 a 14 C. s. p.). Žalovaný 2/ odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie sporu vzdialenosťou, osobnou starostlivosťou o štyri maloleté deti, odsúdením žalovanej 1/ pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči deťom a faktom, že ani žalovaná 1/ sa nezdržiava v mieste svojho trvalého pobytu, pričom sídlo žalobkyne tiež nie je v Košiciach, ale v Bratislave. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a charakter konania je preto navrhované prikázanie sporu inému súdu v záujme zabezpečenia hospodárnosti konania i jeho zrýchlenia, zvlášť, ak i žalobkyňa absenciou vyjadrenia k návrhu žalovaného 2/ dala fakticky najavo, že jej nezáleží na tom, ktorý súd jej spor so žalovanými prejedná a rozhodne.

8. Vzhľadom k už uvedenému tak najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C. s. p. a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.